

1. Wat geloof ik? | d. diversen

kernwoord: schepping

God's (de)sign

bijbelgedeelte: Psalm 104

Bijlage bij introductie 'Nieuws uit de natuur' (2.2)

<p>1. Per hoeveel zitten de naalden van de grove den gebundeld?</p> <p>A. 2
B. 3
C. 5</p> <p>2. Wat geven de stippen op de vleugels bij een lieveheersbeestje aan?</p> <p>A. Hoe oud het lieveheersbeestje is
B. Van welk soort het lieveheersbeestje is
C. Of het lieveheersbeestje giftig is of niet</p> <p>3. Wat voor een hals kenmerkt de Fuut?</p> <p>A. Een korte dikke hals
B. Een lange dikke hals
C. Een lange slanke hals</p> <p>4. Wat is een heksenkring?</p> <p>A. Een aantal paddestoelen die in een cirkel staan
B. Een stel heksen in een kring
C. Een verteller van heksenverhalen die in een groep toehoorders zit</p> <p>5. Wat is de kleur van een vliegezwam?</p> <p>A. Geel
B. Wit van boven en zwart van onder
C. Rood met witte stippen</p> <p>6. Hoe zwaar is een volwassen walvis?</p> <p>A. Tussen de 80.000 en 100.000 kilo
B. Tussen de 100.000 en 120.000 kilo
C. Tussen de 120.000 en 140.000 kilo</p> <p>7. Hoe weet je de leeftijd van een kikker?</p> <p>A. De leeftijd van een kikker kun je niet weten
B. De huid van de kikker verraad hoe oud hij is
C. Het teenbotje heeft ringen die aangeven hoe oud hij is</p> | <p>8. Waardoor is de koekoek bekend?</p> <p>A. Door het liedje: 'De uil zat in de olme'
B. Doordat hij zo zorgzaam is voor zijn jong
C. Omdat hij zijn eieren in het nest van zangvogels legt</p> <p>9. Waaraan dankt de doodshoofdvlinder zijn naam?</p> <p>A. Aan de kleur van zijn vleugels
B. Aan de manier waarop hij leeft
C. Aan het figuur dat op zijn rug te zien is</p> <p>10. Gorilla's eten vooral</p> <p>A. kleine knaagdieren
B. stengels en vruchten
C. frietjes met mayo</p> <p>11. Hoeveel minuten slaapt een dolfijn achter elkaar?</p> <p>A. 5 minuten
B. 30 minuten
C. niet langer dan 30 seconden</p> <p>12. Een mug maakt zijn irritante zoemgeluid met</p> <p>A. zijn staart
B. zijn vleugels
C. zijn bek</p> <p>13. Een kikker springt ongeveer</p> <p>A. 2,5 meter
B. 5 meter
C. 7 meter</p> <p>14. Neushoorns nemen een modderbad</p> <p>A. Om hun huid te beschermen tegen de hitte
B. Omdat ze dat lekker vinden
C. Omdat modder goed is voor hun vel</p> |
|---|---|

15. Waarom verliezen loofbomen in de herfst hun bladeren?

- A. Omdat het kouder en minder licht wordt
- B. Omdat de wind dan harder waait
- C. Omdat dit nodig is voor een nieuwe laag grond

16. Van welke diersoorten zijn er in Nederland het meest?

- A. vogels
- B. zoogdieren
- C. insecten

17. Hoe komt het dat vogels er in de winter dikker uitzien dan zomers?

- A. Ze bewegen minder
- B. Ze eten meer
- C. Ze zetten hun veren uit om zich warm te houden

18. Waar zit het stuifmeel bij een bloem?

- A. Op de meeldraden
- B. Op de stamper
- C. Op het vruchtbeginsel

19. Hoeveel stekels heeft een egel gemiddeld?

- A. rond de 4000
- B. rond de 5000
- C. rond de 6000

20. Hoe lang kan een giraf zonder water?

- A. Langer dan een week
- B. Langer dan twee weken
- C. Langer dan een maand

Antwoorden:

1. A	11. C
2. B	12. B
3. C	13. B
4. A	14. A
5. C	15. A
6. B	16. C
7. C	17. C
8. C	18. A
9. C	19. C
10. B	20. C

1 Prijs de HEER, mijn ziel. HEER, mijn God, hoe groot bent u. Met glans en glorie bent u bekleed, 2 in een mantel van licht gehuld. U spant de hemel uit als een tentdoek 3 en bouwt op de wateren uw hoge zalen, u maakt van de wolken uw wagen en beweegt u op de vleugels van de wind, 4 u maakt van de winden uw boden, van vlamvend vuur uw dienaren. 5 U hebt de aarde op pijlers vastgezet, tot in eeuwigheid wankelt zij niet. 6 De oerzee bedekte haar als een kleed, (104:6) De oerzee bedekte haar als een kleed – Volgens sommige oude vertalingen. MT (betekenis van het Hebreeuws onzeker): 'met de oerzee bedekte u hem als met een kleed' tot boven de bergen stonden de wateren. 7 Toen u hen dreigde, vluchtten zij weg, toen uw donderstem klonk, stoven zij heen: 8 naar hoog in de bergen, naar diep in de dalen, naar de plaatsen die u had bepaald. 9 U stelde een grens die zij niet overschrijden, nooit weer zullen zij de aarde bedekken. 10 U leidt het water van de bronnen door beken, tussen de bergen beweegt het zich voort. 11 Het drenkt alles wat leeft in het veld, de wilde ezels lessen er hun dorst. 12 Daarboven wonen de vogels van de hemel, uit het dichte groen klinkt hun gezang. 13 U bevoeit de bergen vanuit uw hoge zalen, de aarde wordt verzadigd en vruchtbaar: 14 gras laat u groeien voor het vee en gewassen die de mens moet verbouwen. Zo zal hij brood winnen uit de aarde 15 en wijn die het mensenhart verheugt, geurige olie die het gelaat doet stralen, ja, brood dat het mensenhart versterkt. 16 De bomen van de HEER zuigen zich vol, de ceders van de Libanon, door hemzelf geplant. 17 De vogels bouwen daar hun nesten, in hun kronen (104:17) hun kronen – Volgens de Septuaginta. MT: 'de cipressen'.huizen de ooievaars. 18 De hoge bergen zijn voor de steenbokken, in de kloven schuilen de klipdassen. 19 U hebt de maan gemaakt voor de tijden, de zon weet wanneer zij moet ondergaan. 20 Als u het duister spreidt, valt de nacht, en alles wat leeft in het woud gaat zich roeren. 21 De jonge leeuwen gaan uit op roof, brullend vragen zij God om voedsel. 22 Bij zonsopgang trekken zij zich terug en leggen zich neer in hun legers. 23 De mensen gaan aan het werk en arbeiden door tot de avond. 24 Hoe talrijk zijn uw werken, HEER. Alles hebt u met wijsheid gemaakt, vol van uw schepselen is de aarde. 25 Zie hoe wijd de zee zich uitstrekt. Daar wemelt het, zonder tal, van dieren, klein en groot. 26 Daar bewegen de schepen zich voort, daar gaat Leviatan, door u gemaakt om ermee te spelen. (104:26) ermee te spelen – Ook mogelijk is de vertaling: 'om er te spelen'. 27 En allen zien ernaar uit dat u brood geeft, op de juiste tijd. 28 Geeft u het, dan doen zij zich te goed, opent zich uw hand, dan worden zij verzadigd. 29 Verberg uw gelaat en zij bezwijken van angst, ontnemen hun de adem en het is met hen gedaan, dan keren zij terug tot het stof dat zij waren. 30 Zend uw adem en zij worden geschapen, zo geeft u de aarde een nieuw gelaat. 31 De luister van de HEER moge eeuwig duren, laat de HEER zich verheugen in zijn werken. 32 Hij richt zijn oog op de aarde en zij beeft, hij raakt de bergen aan en zij stoten rook uit. 33 Voor de HEER wil ik zingen zolang ik leef, een lied voor mijn God zolang ik besta. 34 Moge mijn lofzang de HEER behagen, zoals ik mijn vreugde vind in hem. 35 Zondaars zullen van de aardbodem verdwijnen, onrechtvaardigen zullen niet meer bestaan. Prijs de HEER, mijn ziel. Halleluja!

Dit raakt me!

Bemoedigend!

Beetje overdreven.

Zo heb ik nog nooit
naar ... gekeken.

Dit hadden mijn
woorden kunnen
zijn.

Wat moet ik ermee?

Echt niet realistisch...

Misschien moet ik beter
om me heen kijken.

.....

Vragen

1. De dichter noemt een heel aantal dingen op waarover hij zich verwondert: de hemel, het water, de bergen, het gras, de zon en de maan, de dieren, ... Wat roept verwondering bij jou op als je kijkt naar Gods schepping? Welke dingen zou jij noemen en waarom?
2. Als je in de schepping dingen wilt zien, waarover je je kunt verwonderen en God beter kunt leren kennen, moet je wel je ogen open doen. Hoe kunnen we 'anders leren kijken' naar de schepping?
3. De dichter gaat God loven en prijzen als hij alles ziet wat God heeft gemaakt. Hij heeft gewoon geen woorden voor zijn verwondering. Hoe kun jij de verwondering over de schepping een plaats geven in je leven? Ook naar God toe?
4. Psalm 104 roept ons op om meer tijd te nemen om bij de schepping stil te staan. Juist heel dichtbij, in het gewone leven van iedere dag. Dan blijkt ineens dat dat gewone en vanzelfsprekende helemaal niet zo gewoon en vanzelfsprekend te zijn. Niets om ons heen is eigenlijk normaal! Probeer met elkaar een aantal van deze heel gewone dingen met andere ogen te bekijken. Probeer aan deze verwondering ook woorden te geven.

Een voorbeeld: Heb je bijvoorbeeld wel eens zo naar een regeldruppel gekeken? *Er glijdt een druppel langs het raam naar beneden en ik kijk. Ik volg het gladde spoor. Een groepje watermoleculen die samengeklonterd even in mijn gezichtsveld is. Elke molecuul met z'n eigen geschiedenis. Zo-even nog kilometers hoog boven mij als ijskristal, een ingewikkeld prisma waarin het zonlicht alle kleuren schiep. Je was hoog in de wolken, zuiver witte wagens van God, uit de oceaan gedampt. Je dartelde jaren rond in het lichaam van een blauwe vinvis en speelde met hem mee in het eindeloos diepe donkere bad van de uitgestrekte wereldzee; jullie Schepper lachte. Je lag eeuwenlang ijskoud verborgen in een gletsjer die door zijn kracht de bergen brak. Maar je was ook in het water dat wijn werd en het hart van de kleine mens verheugde. Je was een teken van de heerlijkheid van je Maker .Jij, molecuul die ik nu 'zie', heeft Jezus eens gedronken...*

Anders gekeken...

Er glijdt een druppel langs het raam naar beneden en ik kijk. Ik volg het gladde spoor. Een groepje watermoleculen die samengeklonterd even in mijn gezichtsveld is. Elke molecuul met z'n eigen geschiedenis. Zo-even nog kilometers hoog boven mij als ijskristal, een ingewikkeld prisma waarin het zonlicht alle kleuren schiept. Je was hoog in de wolken, zuiver witte wagens van God, uit de oceaan gedampt. Je dartelde jaren rond in het lichaam van een blauwe vinvis en speelde met hem mee in het eindeloos diepe donkere bad van de uitgestrekte wereldzee; jullie Schepper lachte. Je lag eeuwenlang ijskoud verborgen in een gletsjer die door zijn kracht de bergen brak. Maar je was ook in het water dat wijn werd en het hart van de kleine mens verheugde. Je was een teken van de heerlijkheid van je Maker. Jij, molecuul die ik nu 'zie', heeft Jezus eens gedronken...

Gezegend is mijn Schepper, omdat niets om mij heen normaal is! Gedachten bij Psalm 104

Hij is Heer en zijn eer vult de aarde, vult de hemel... Het refrein van een prachtig lied dat je zo enthousiast meezingt. Maar als iemand aan je zou vragen om de eer van Jezus, de luister van God aan te wijzen, lukt dat dan? Of is dat alleen maar toekomstmuziek? Is het mogelijk om God te zien in de schepping om je heen? De schrijver van Psalm 104 lijkt er geen moeite mee te hebben.

Lees: Psalm 104

Realist?

De schrijver van Psalm 104 moet zich enorm verwonderd hebben gevoeld. Hij komt woorden tekort om te beschrijven wat hij ziet en om Zijn Schepper te prijzen. Als lezer kun je je op momenten meegenomen voelen, maar dat is lang niet altijd zo. Is de inzet van de schrijver niet veel te hoog? Is hij wel een realist? Oké, wolken zijn te zien, maar wagens van God? Het lijkt een overdreven voorstelling voor wat damp in de lucht. Maar de schrijver vraagt: 'Van wie is die lucht dan? En wie heeft die lucht daar geplaatst? En wie houdt de damp drijvend?' Mogelijk doen we dan nog een poging om de schrijver te overtuigen dat hij de verkeerde vraag stelt: 'Het is niet *wie* maar *wat*...' Maar dan antwoordt hij teleurgesteld: 'Geloof jij dat?'

Verwondering

Volgens mij heb jij als gelovig mens, levend in de geschapen werkelijkheid, drie keuzemogelijkheden:

1. Je doet gewoon je ogen niet ver genoeg open en ziet alleen je eigen wereldje. Gevolg is dat je de geschapen werkelijkheid en vooral de Maker erachter, niet ziet. Je zou kunnen zeggen dat deze keuzemogelijkheid ons standaard overkomt. Het is een modus waarin je opstart en meestal leeft – en God wordt doodgezwegen.
2. Je kijkt wel naar de wereld en de dingen om je heen, maar als beschouwer. Je onderzoekt en je begint te redeneren, waardoor alles zo plat wordt als een dubbeltje en God steeds vager. En uiteindelijk wordt Hij weggeredeneerd.
3. Of je doet je ogen open en laat de verwondering toe. Je geeft ruimte aan het 'niet alles willen begrijpen en verklaren'. Je kijkt je ogen uit en laat God alleen maar groter worden.

Deze laatste keuze maakt de schrijver van Psalm 104. Hij wordt lyrisch van de realiteit om hem heen. In én door alles is God. Er zullen toen mensen zijn geweest die zijn psalm met een meewarige glimlach lazen. En ze zijn er zeker nu ook. De hemel als een doek gespannen? Wandelen op vleugels van de wind? Gelukkig hebben we nu meer inzicht...

Of van die mensen die geen tijd hebben om zich te verwonderen en direct Psalm 19 vers 8 citeren met een zelfbedachte 'maar' en daardoor grote kans lopen zowel de schepping als de geweldige diepte van Gods Woord, nog platter te maken dan een dubbeltje.

Ik ben dan overigens wel benieuwd hoe beide soorten mensen omgaan met de liefde tussen zichzelf en een ander. Met wat beschrijven van chemische, hormonale en sociale processen of met het zeggen van 'ja maar...', is de kleinste verliefdheid zo plat te krijgen. Maar liefde is verwondering, verwondering is liefde.

Mediteren

Psalm 104 kun je niet verklaren. Psalm 104 laat zich nazeggen, spellen, schilderen, prikken op je prikbord, zingen, mediteren. De schrijver nodigt de lezer uit om naast hem te gaan staan. Om zijn woorden te horen en gewoon ja te knikken. Om over zijn schouder en langs zijn uitgestrekte vinger mee te kijken naar de lucht en het licht. Om gewoon naast de schrijver in het gras te liggen en te kijken naar de wolken. Om samen stil te worden als het dondert van de hemel of als je een bergmassief met

gletsjers ziet. Om het waterstroompje achterna te lopen en te genieten van de wijn. Om je te verwonderen over iets 'gewoons' als brood of olie waarmee je je gezicht kan laten stralen. Om te slikken als je nadenkt over de nog onontdekte diepten van de oceanen. Om samen met de schrijver te zeggen: 'God..., wat bent U groot!'

Ik geloof dat als ik dit meer doe, ik heel veel leer over wie God is en wie ik zelf ben. Het is mijn ervaring dat als ik tijd neem om in en bij de schepping stil te staan, God groter wordt en Hij in mijn leven meer aan Zijn eer komt. Natuurlijk gaat dat niet vanzelf. Net als jij, ren ik ook mezelf zo vaak voorbij. Wat een geluk dat God psalmen als 104 aan ons geeft.

Kijk anders

Psalm 104 (en trouwens ook bijvoorbeeld Psalm 148) wordt, althans bij mij in de gemeente, verschrikkelijk weinig gezongen. Velen kennen de wijs niet eens goed. Zou het komen omdat we ook in de kerk nauwelijks de tijd nemen om stil te staan bij God als de Schepper van de meest 'gewone' dingen? Dat we ons verstand niet gebruiken om verder te kijken dan onze neus lang is en de kans voorbij laten gaan om God te verheerlijken?

Word wat vaker een kind en kijk anders. Volg met je ogen en gedachten eens een enkele regendruppel en realiseer je de geschapen en niet-geschapen¹ werkelijkheid erachter! Oefen je in het zien en benoemen van het kleine dat God om je heen geeft in de schepping en in het leven van anderen. Jouw overdenking van je Schepper - wat Hij doet en heeft gedaan - zal als een zoete geur voor Hem zijn. Jouw lofprijzing behaagt Hem. Op die manier vind jij vreugde, kom jij tot je bestemming én God aan Zijn eer.

Gezegend is mijn Schepper, omdat niets om mij heen normaal is!

Loof de Heere, mijn ziel! Halleluja!

Bron: HGJB-Jongerenblad Cruciaal, jaargang 2006/2007, nummer 7

Extra artikel bij Verwerking 'Schepping, toeval of ontwerp? (4.4)

Prof. dr. ir. Jan van Bommel over geloof en wetenschap:
'Zonder een stevige basis ga je zeker voor de bijl'

Het allereerste begin, het ontstaan van het leven, het begrip tijd - heel veel knappe mensen hebben over deze vragen nagedacht en ze proberen te vatten in theorieën en modellen. Maar heeft de wetenschap daarmee ook de Waarheid ontdekt?

'Voor je op zoek kunt gaan naar antwoorden op de grote vragen van het leven, zal er eerst duidelijkheid moeten zijn over de belangrijkste vraag: 'Heb je Jezus Christus persoonlijk leren kennen?' De andere vragen komen daar dan achteraan', zegt prof. dr. ir. Jan van Bommel. De wetenschappelijke wereld en de vragen die daarmee op je afkomen, kent hij als natuurkundige van binnenuit. 'Het gaat erom dat je je huis bouwt op de rots, want dan kan je stormen aan. Zonder die basis ga je onderuit in de confrontatie met de moderne wetenschap.'

Daarmee wil Van Bommel niet zeggen dat de antwoorden zomaar voor het oprapen liggen. 'Het kost moeite, zweet, tranen en gebed. Dat geldt eigenlijk voor alles wat in dit leven van waarde is. Muziek komt je ook niet zomaar aanwaaien. Het kost uren lange oefening om het spel goed te laten klinken. En wat denk je van liefhebben? In de relatie met mijn vrouw moet ik elke dag weer investeren.'

Reisgenoten

De zoektocht naar antwoorden moet je niet in je eentje aangaan, vindt Van Bommel. 'Praat daarover in je vriendenkring, doe bijbelstudie samen met anderen. En misschien is er iemand in de gemeente bij wie je terecht kan met vragen op wetenschappelijk gebied.'

Hoe belangrijk het is om een missie niet in je eentje aan te gaan, komt bijvoorbeeld heel sterk naar voren in het verhaal van *Lord of the Rings* (In de ban van de ring). Daarin wordt de hoofdpersoon, Frodo, erop uitgestuurd om de ring te vernietigen, maar hij krijgt een aantal reisgenoten mee die hem moeten helpen om deze zware taak te volbrengen. Ook al valt de groep op een gegeven moment uit elkaar, zijn beste vriend Sam laat hem niet alleen verder gaan. En ten slotte is het duidelijk: zonder Sam had Frodo de missie nooit volbracht. In het boek komt dit nog sterker naar voren dan in de film.

Bastion

'Lees ook wat gelovige mensen hebben geschreven over de grote vragen', zegt Van Bommel. 'Mannen als C.S. Lewis of Alister E. McGrath. Pas dan kan je kritische boeken aan. Zonder een stevige basis ga je zeker voor de bijl.'

Wat dat betreft is het goed om te beseffen dat ook het evolutionisme niet neutraal is, maar uitgaat van bepaalde vooronderstellingen. 'Als je evolutionisten daarover kritische vragen stelt, worden ze vaak boos en weigeren ze elke verdere discussie. Ook voor hen geldt: als ze ook maar iets toegeven, gaan ze onderuit. Want stel dat er ook maar het minste bestaat náást de materie, dan is de theorie dat alles vanzelf is ontstaan, moeilijk te handhaven.'

Een echt gesprek tussen evolutionisten en mensen die geloven dat God het leven heeft geschapen, is daarom niet mogelijk, merkte de natuurkundige. 'Het is meer elkaar beschieten vanuit vijandelijke bastions. Anders ligt dat als je in gesprek bent met mensen 'in het grijze gebied'. Aan hen kan je de vraag voorhouden of er toch niet méér is dan alleen wat voor ogen is en daarover verder in gesprek raken.'

580 miljoen jaar

Niemand zal beweren dat neo-darwinisten minder goede wetenschappers zijn. Integendeel. 'In de loop der jaren heb ik heel knappe mensen leren kennen, waar ik grote achting voor heb.' Neem de wereldberoemde David Attenborough die talloze natuurdocumentaires filmde voor de BBC of de bekende natuurfotograaf Frans Lanting. Er zullen weinig mensen zijn die intenser naar landschappen, bloemen of dieren kijken dan die twee.

Toch vertegenwoordigt een langslappende degenkrab op het strand in Californië voor Lanting de wereld van 400 miljoen jaar geleden. Een kwal doet hem 580 miljoen jaar terug in de tijd blikken, want toen zijn deze dieren ontstaan, zo schrijft hij in zijn nieuwste boek 'Leven; een reis door de tijd'. Zo bekijkt hij –en velen met hem– het heelal, de wereld en alles wat daarin leeft vanuit een ander perspectief dan de Bijbel en komt dan ook tot andere conclusies. Maar dat doet niets af aan het feit dat hij Gods schepping op onnavolgbare wijze weet vast te leggen op de gevoelige plaat.

Grens

Het zou natuurlijk wel gemakkelijk zijn als de Bijbel een antwoord zou geven op alle wetenschappelijke vragen. Maar God houdt die eer aan zichzelf. 'Als christen moet je op een bepaald moment zeggen: ik weet het niet. Hier is de grens van mijn kennen bereikt', zo ontdekte Van Bommel. 'Neem het begin van het leven. We hebben geen idee hoe dat is ontstaan. De wetenschap kan dan mooie theorieën bedenken, bijvoorbeeld dat levenszaadjes uit de ruimte op aarde zijn geland, maar eigenlijk moeten we toegeven dat we er geen bal van snappen.'

Wat dat betreft kunnen we een voorbeeld nemen aan Job. Op een gegeven moment roept God hem ter verantwoording: 'Waar was je, toen Ik de aarde grondvestte? Vertel het als je inzicht hebt!' (Job 38:4). En God vraagt dóór. Wil Job Hem eens vertellen hoe de sterrenhemel is ontstaan, aarde en alles wat daarop leeft? De leeuw, het nijlpaard, de krokodil, en ga zo maar door. Wat kan Job daarop zeggen? Wat kunnen wij God antwoorden? 'Ik leg de hand op mijn mond' (Job 39:37). Ten diepste staat zo'n houding lijnrecht tegenover die van de moderne wetenschap die overmoedig denkt alles te kunnen verklaren.

Zien

Maar eindigt het dan met het zwijgen van Job? Nee. Juist in Gods spreken over de schepping, leerde Job Hem als de Schepper van dit alles zien. Dan zegt hij: 'Slechts van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd' (Job 42:5).

Van Bommel: 'Ik had die tekst al vaak gelezen, maar opeens drong het tot me door: eigenlijk wel vreemd, die uitspraak. Want in het begin van het bijbelboek zegt God immers zelf tegen de satan dat er niemand op aarde zo vroom en oprecht is als Job. Als iemand God kende, dan was Job het wel. Wat heeft hij dan gezien, nadat God tot hem heeft gesproken?'

Wie de voorgaande hoofdstukken leest (Job 38 t/m 41), zal ontdekken dat God daarin eigenlijk alleen spreekt over wat Hij heeft geschapen. 'Je kunt Hem dus zien in de natuur. Paulus heeft het daar ook over in Romeinen 1. Je kan God als Schepper leren kennen door de Schrift en de natuur. Die twee samen. Maar het allermooiste is, wanneer je ontdekt dat Jezus Christus de Waarheid is.'

Verder lezen?

Alister E. McGrath - 'Dawkins' god' (The Dawkins Delusion)

C.S. Lewis - 'Onversneden christendom' (Mere Christianity)

René van Woudenberg – 'Gelovend denken'

Bron: HGJB-Jongerenblad Cruciaal, jaargang 2006/2007, nummer 7